

EL MUNICIPI

1

8

Actualment la població de Vilafant consta del clos antic i de set ravals moderns claraments diferenciats i separats geogràficament. El nucli urbà vell de Vilafant està assentat sobre una topografia pràcticament plana a 54 metres d'altitud.

Aquest recinte està actualment molt eixamplat per orient amb la urbanització propera dels Rajolers. Fora d'ell s'han desenvolupat, en els últims trenta anys, les següents urbanitzacions.

La urbanització del Camp dels Enginyers, que és a la part de migdia i que limita amb el terme municipal de Figueres pel rec Susanna.

La urbanització de l'Aregada

Nord i Sud es troba a ambdós costats de la carretera de Figueres a Besalú, i també confronta amb Figueres i amb la urbanització del Camp dels Enginyers. Inclou la urbanització de les Oliveres.

La urbanització de les Forques queda emplaçada a la part sud del terme municipal. Toca amb els termes municipals de Figueres i de Santa Llogaia d'Àlguema.

La plaça Major l'any 1889, en la foto més antiga que es conserva. Hi havia plantat un arbre que fou substituït el 1904 per "l'arbre de la Llibertat". L'arc donava entrada al carrer del Trull per evocació d'un antic molí d'oli.

Vista general de Vilafant des del pla de Borrassà. A l'extrem esquerre apareix l'edifici del Centre, i a la dreta les escoles.

L'anomenada el Parc de Vilafant és al peu del camí de Palol i de la carretera de Figueres a Besalú, i es convertirà en una continuïtat de la vila antiga.

El sector del Pont del Príncep, entre el riu Manol i la carretera nacional II, està considerat zona disseminada.

Finalment, hi ha les Closes d'en Clarà que toca a llevant amb el terme municipal de Figueres.

També hi ha el conjunt d'habitatges del MOP situat entre la carretera d'Olot i el cementiri i un grupet de cases al camí vell d'Avinyonet de Puigventós que condueix a les pedreres.

Tots els sectors s'enllacen sobre antics camins rurals, convertits en carreteres locals, i per la comarcal de Figueres a Besalú, actualment Eix Pirirenc.

En el terme municipal hi ha diversos paratges rústics que porten els noms populars dels Pins, el Bosquet, les Garrigues, la timba d'en Baqué, la Salida, els horts de Manol, el pla Timoner i el pla de Vilafant.

El terme està creuat pel riu Manol de ponent a llevant, els torrents d'en Serra i de les Costes, que acullen les aigües plujanes de les Garrigues i les aporten al riu Manol prop de Palol Sabaldòria, i per la riera

El conte

Hi ha un conte molt curiós que diu que “els tres reis de l'Orient, durant uns anys, desembarcaven a Roses i enfilaven després cap a Figueres i Olot a portar les joguines a la mainada. Es veu que un dels pobles pels quals passaven els havia cridat fortament l'atenció, ja que hi veien una gent molt devota i sempre els trobaven que eren a l'església o que feien processons. Els reis personatges van trobar que seria molt adient que aquell poble s'anomenés Vila-sacra. Un tros més enllà van restar

meravellats en veure que en un indret on l'any abans només hi havia uns ermots s'alçava una munió de cases i edificis. Vaja, van comentar, Vila-tenim. Després, uns tres o quatre quilòmetres enllà de Figueres, van trobar una colla de paletes i manobres que s'afanyaven a aixecar parets i a amanir teules per posar-les-hi al damunt. Mira, va dir un dels Reis: Vila-fant. I d'aquí el nom d'aquests pobles...”

Conte de mossèn AGUSTÍ BURGAS reproduït per JOAN GUILLAMET, al llibre *Coses i gent de l'Empordà*”

Galligans i el rec Susanna, que aflueixen al mateix riu prop de Vilatenim.

La plaça, avui, amb l'arbre nonagenari. Aquesta zona està pendent d'una reforma urbanística.

